

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Pihlíkové a soudkyň JUDr. Taťany Pánkové a JUDr. Jarmily Růžkové ve věci žalobkyně **Společenství pro dům č.p. 2121/6, Karlovy Vary** se sídlem v Karlových Varech, Jateční 2121/6, IČ 72050641, zastoupené JUDr. Denisou Neumannovou, se sídlem v Karlových Varech, Jateční 2121/6 proti žalované **WESTURIA PROPERTY s.r.o.** se sídlem v Karlových Varech, Jateční 2121/6, IČ 27658031, zastoupené Patimat Kashkaevou, advokátkou se sídlem v Karlových Varech, Lázeňská 19/1, **o zaplacení částky 43.477,- Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 6.4.2017 č.j. 41 C 43/2017-59

takto:

I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výrocích pod body I a II p o t v r z u j e .

II. Odvolání žalované proti výroku pod bodem III se o d m í t á .

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady odvolacího řízení v částce 5.506,- Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí k rukám JUDr. Denisy Neumannové, advokátky v Karlových Varech, Jateční 2121/6.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem soud I.stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni úrok z prodlení ve výši 8.05 % z jednotlivých dlužných částek z prodlení od doby, kdy jistiny měla být zaplacená, do 6.3.2015, kdy po podání žaloby žalovaná dluh zaplatil a dále poplatek z prodlení za každý den prodlení ve výši 1 promile z dlužných částek, nejméně však 10,- Kč za každý i započatý měsíc prodlení z jednotlivých dlužných částek od doby, kdy měly být zaplaceny, rovněž do 6.3.2015, kdy dluh na službách žalované po podání žaloby zaplatila, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I). Dále uložil žalované zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 16.294,40 Kč k rukám zástupkyně do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II) a rozhodl, že žalobkyni se vrací poměrná část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.180,- Kč (výrok III). Své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalovaná po podání žaloby dne 6.3.2015 jistinu – dluh, který vznikl z titulu dlužných plateb za správu domu a pozemku a na zálohách za poskytované služby dne 6.3.2015 uhradila, a proto předmětem řízení dále bylo pouze rozhodnutí o příslušenství žalované částky (tedy úroku z prodlení a poplatku z prodlení z jednotlivých dlužných částek). Protože žalobce měl v řízení plný úspěch, byla žalované uložena i povinnost zaplatit žalobkyni plnou náhradu nákladů řízení podle § 142 odst. 1 o.s.ř.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včasné odvolání, jež směřovala do všech výroků tohoto rozsudku a namítla, že její povinností bylo hradit měsíčně do fondu oprav částku 2.551,- Kč a do fondu služeb částku 3.907,- Kč, tedy měsíčně 6.458,- Kč, jež byla splatná vždy ke každému 20. dni v měsíci. Své platby hradila vždy řádně a své tvrzení dokládala výpisem z účtu za žalované období. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu I.stupně zrušil a žalobu zamítl.

Žalobkyně v písemném vyjádření k odvolání uvedla, že ke dni podání žaloby evidovala dluh žalované ve výši 43.477,- Kč s příslušenstvím. Po podání žaloby žalovaná dne 6.3.2015 tuto částku uhradila na účet žalobkyně. Přiložila výpis z konta uživatele žalované ke dni 6.3.2015, tj. ke dni provedení úhrady. Z něho vyplývá, že ke dni 20.2.2015 měla žalovaná nedoplatek na platbách žalobce ve výši 43.477,- Kč a z toho důvodu také vzala po provedení platby svoji žalobu co do jistiny zpět. Pokud žalovaná tvrdí, že platila měsíční platby tak, jak je prováděla v jiné výši, než měla, resp. ve výši nižší, pak je vidět, že žalované postupně dluh narůstal, a protože své platby žalovaná nijak neoznačila, účetní program je zaúčtován na nejstarší dlužné platby. Pokud tedy žalobkyně podala v únoru 2015 žalobu, tak žalovala nejmladší dlužné platby, tj. za období od května 2014 do prosince 2014. Protože žalovaná úhradu dlužné částky provedla, musela si být dobře vědoma existence dluhu v této výši a její nynější tvrzení je pouze účelové. Své tvrzení opět doložila výpisem ze salda uživatele.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I.stupně pouze ve výrocích pod body I a II, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (neboť výrok III se netýká v žádném případě žalované, nýbrž vrácení části soudního poplatku žalobkyni) a dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.

V posuzované věci podala žalovaná včasné odvolání a výslovně uvedla, že se odvolává do všech výroků tohoto rozsudku. Protože proti výroku pod bodem III není oprávněna podat odvolání, neboť tímto výrokiem nebyla v žádném případě dotčena na svých právech, pak odvolací soud odvolání žalované proti tomuto výroku pod bodem III podle § 218 písm. b) o.s.ř. odmítl.

Předmětem odvolacího řízení byla pouze úhrada příslušenství pohledávky, jež byla zaplacená žalovanou až v průběhu řízení před soudem I.stupně (žaloba byla žalobkyní podána dne 25.2.2015 a jistina ve výši 43.477,- Kč byla zaplacená žalovanou dne 6.3.2015 a z toho důvodu vzala žalobkyně svoji žalobu zčásti zpět podáním ze dne 16.3.2015 a řízení v této části bylo usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 26.3.2015 č.j. 45 Cm 44/2015-13 zastaveno podle § 96 o.s.ř.). Předmětem odvolacího řízení bylo tedy pouze odvolání žalované do příslušenství, o němž bylo rozhodnuto soudem I.stupně ve výroku pod bodem I. Protože žalovaná dobrovolně zaplatila po podání žaloby dlužnou částku a žalobkyně v průběhu odvolacího řízení objasnila, že platby žalované, které byly placeny ve výši nižší, než byly původně předepsány a měly být řádně hrazeny, způsobily nárůst dluhu a tím, že žalovaná neoznačila své platby za jednotlivé dlužné měsíce, pak žalobkyně zaúčtovala tyto jednotlivé platby postupně na nejstarší dluhy a tím byl vykázán dluh. Odvolacímu soudu pak nezbylo, než s ohledem na to, že příslušenství z jednotlivých dlužných částek je účtováno od počátku prodlení vždy do doby zaplacení jistiny, tj. do 6.3.2015, dospět k závěru, že rozsudek soudu I.stupně v napadené části, tj. ve výroku pod bodem I i ohledně přiznaných nákladů řízení ve výroku pod bodem II, je věcně správný a zákonu odpovídající, a proto jej odvolací soud podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť žalovaná nebyla v odvolacím řízení úspěšná a žalobkyně měla v tomto řízení plný úspěch. Byla zastoupena i v tomto řízení advokátem, a proto jí náleží plná náhrada nákladů řízení. Výše těchto nákladů však vychází z částky 4.256,- Kč (kapitalizovaný úrok z prodlení 993,14 Kč a kapitalizované jedno promile z jednotlivých dlužných částek denně činí 3.262,88 Kč), pak podle § 7 bod 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. činí odměna advokáta 1.000,- Kč za jeden úkon právní služby. Za dva úkony právní služby (písemné vyjádření žalobkyně a účast zástupce při odvolacím jednání) činí odměna advokáta 2.000,- Kč, dále náleží žalobkyni 2x režijní paušál po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, 600,- Kč za promeškaný čas za 6 půlhodin po 100,- Kč podle § 14, odst. 3 téže vyhlášky a jízdné v částce 1.350,- Kč osobním automobilem z Karlových Varů do Plzně a zpět. Protože zástupkyně je plátcem DPH, náleží žalobkyni i 21% DPH v částce 956,- Kč, tedy celkem 5.506,- Kč. Tuto částku je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni v zákonné třídní lhůtě podle § 160 odst. 1 o.s.ř. k rukám zástupkyně žalobkyně podle § 149 odst. 1 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

V Plzni dne 18.10.2017

**JUDr. Jaroslava Pihlíková, v.r.
předsedkyně senátu**

Za správnost vyhotovení:
Pavla Švihoříková